

ŻYCIE WANGELIA

XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA, *C* Łk 17,11-19 * 09.10.2022

(582)

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ten widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?» Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».

„Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami.” Gdybym tylko potrafił stanąć w prawdzie. Gdyby był taki rentgen, co pokazuje stan duszy. Gdybym mógł zobaczyć spustoszenie jakie czyni mój grzech. To nie przestawałbym wołać: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nade mną.” A tak, mam duszę jak płuca palacza. Palacza, co nie zobaczył przeświecenia płuc. I myśli sobie, że wszystko jest super. A dusza, to płuca duchowego życia. (De News. Architektki ducha).

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy wiara mi pomaga, czy przeszkadza w życiu? Czy mam tendencje myślenia tylko wg schematów? Czy zaangażowałam się w przebudowę świata na lepsze? Jak?

Do wykonania: Będę się modlił o łaskę żywej i mocnej wiary.

KALENDARZ LITURGICZNY

10.10 (poniedziałek) Wspomnienie bł. Marii Angeli Truszkowskiej, dziewicy

Zofia Kamila urodziła się 16 maja 1825 r. w Kaliszu jako najstarsza córka Józefa i Józefy z Rudzińskich. Pochodziła z wielodzietnej rodziny szlacheckiej. W 1830 r. rodzina przeniósł się do Warszawy. Mając 16 lat, wyjechała do Szwajcarii dla ratowania zdrowia. Tam poczuła powołanie zakonne, jednak choroba ojca pokrzyżowała jej plany i pozostała w domu, pomagając rodzinie. W 1854 r. wykształcona Zofia (m.in. znała dobrze język francuski) podjęła działalność charytatywną. Jako tercjarka franciszkańska za przewodnika duchowego obrała bł. Honorata Koźmińskiego. Pod jego opieką założyła w wynajętym mieszkaniu Instytut św. Feliksa z Cantalice, który stał się przytułkiem dla sierot i staruszek. W 1855 r. instytut przeobraził się w nowe zgromadzenie zakonne: Siostr Świętego Feliksa z Kantalicjo. Później wyodrębniła się z niego gałąź kontemplacyjna – kapucynki. Felicjanki, bo tak zaczęto nazywać siostry, prowadziły przede wszystkim tzw. ochronki dla dzieci, początkowo w Warszawie, a później zwłaszcza na terenach wiejskich. W 1859 r. w Ceranowie k. Sokołowa Podlaskiego powstał pierwszy klasztor felicjanek poza Warszawą i był domem centralnym zgromadzenia. Kilka miesięcy po jego otwarciu błogosławiona odwiedziła to miejsce i pozostała tu pewien czas. W 1866 r. na skutek represji carskich bł. Maria

Angela musiała przenieść się do Krakowa. Tam 10 października 1899 r. zmarła.

13.10 (czwartek) Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. Za udział w konspiracji antyrosyjskiej został aresztowany 23 kwietnia 1846 roku i osadzony w X pawilonie Cytadeli Warszawskiej. Zachorował na tyfus, dzięki czemu został zwolniony z więzienia. 21 grudnia 1848 roku wstąpił do kapucynów w Lubartowie. Święcenia kapłańskie przyjął w 1852 roku. W 1855 roku założył w Warszawie, razem z Zofią Truszkowską, Zgromadzenie Sióstr Felicjanek, następnie zaś czternaście zgromadzeń bezhabitowych. W październiku 1916 roku ciężko zachorował, zmarł 16 grudnia tegoż roku.

14.10 (piątek) Wspomnienie św. Małgorzaty Marii Alacoque, dziewicy

Małgorzata urodziła się w roku 1647 we Francji w diecezji Autun. Wstąpiła do klasztoru wizytek przy Paray-le-Monial. Czyniła szybkie postępy w życiu wewnętrznym i doznała objawień dotyczących kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zmarła 17 października 1690 roku. Beatyfikował ją Pius IX (1864), kanonizował Benedykt XV (1920). Wraz ze św. Janem Eudesem jest nazywana "świętą od Serca Jezusowego". Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa został uznany oficjalnie w 1765 r. przez Klemensa XIII. Ukazujący się Jezus miał pięć ran „jaśniejących jak słońce”, z których wydobywały się płomienie; Małgorzata widziała w piersi Zbawiciela Jego Serce kochające nas ludzi. Pan Jezus wtedy skarżył się Małgorzacie na ludzką niewdzięczność i obojętność, domagał się wynagrodzenia i zadośćuczynienia, przede wszystkim przez często przyjmowaną Komunię Świętą, szczególnie w pierwsze piątki miesiąca oraz przez odprawianie nabożeństwa Godziny świętej.

15.10 (sobota) Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła

Teresa de Cepeda y Ahumada (zwana św. Teresą Wielką lub Teresa z Avila) urodziła się w roku 1515 w Avili. W dwudziestym roku życia wstąpiła do klasztoru karmelitanek. Za natchnieniem Bożym przeprowadziła reformę swojego zakonu mimo wielu przeciwności. Na podstawie własnych doświadczeń napisała szereg dzieł zawierających głęboką naukę o życiu mistycznym. Zmarła 15 października 1582 roku. Została beatyfikowana przez papieża Pawła V w 1614 r., a czterdzieści lat po śmierci, kanonizowana przez papieża Grzegorza XV. W 1970 r. papież Paweł VI ogłosił ją wraz ze świętą Katarzyną ze Sieny doktorem Kościoła.

WARTO WIEDZIEĆ

Jezus przekazał czcicielom swego Serca 12 obietnic: **1.** Dam im wszystkie łaski potrzebne w ich stanie. **2.** Zgoda i pokój będą panowały w ich rodzinach. **3.** Będę ich pocieszał we wszystkich ich strapieniach. **4.** Będę ich bezpieczną ucieczką za życia, a szczególnie przy śmierci. **5.** Wyleję obfite błogosławieństwa na wszystkie ich przedsięwzięcia. **6.** Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło nieskończonego miłosierdzia. **7.** Dusze oziębłe staną się gorliwymi. **8.** Dusze gorliwe dojdą szybko do wysokiej doskonałości. **9.** Błogosławić będę domy, w których obraz mego Serca będzie umieszczony i czczony. **10.** Kapłanom dam moc kruszenia serc najzatwardziały. **11.** Imiona tych, co rozszerzać będą to nabożeństwo, będą zapisane w moim Sercu i na zawsze w Nim pozostaną. **12.** Przyrzekam w nadmiarze miłosierdzia Serca mojego, że wszechmocna miłość moja udzieli tym wszystkim, którzy komunikować będą w pierwsze piątki przez dziewięć miesięcy z rzędu, łaskę pokuty ostatecznej, że nie umrą w stanie niełaski mojej ani bez sakramentów i że Serce moje stanie się dla nich bezpieczną ucieczką w godzinę śmierci.